

tiske lande, underlægges EU, og det vil sige, at man indfører det samme protektionistiske forhold, som allerede er etableret over for f.eks. Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn og Ukraine. En forlængelse af sølvtæppet ned gennem Østersøen er efter vores mening et skridt i den stik modsatte retning af den, man bør gå. Man burde nedbryde blokendensen og nedbryde unionsopbygningen og i stedet samarbejde på tværs i hele Europa, og det lægger denne traktat op til at forhindre.

På det grundlag må vi altså sige fra Enhedslistens side, at vi simpelt hen er nødt til at stemme nej. Vi vil ikke godkende et sådant voldsomt skridt videre frem mod unionen. Vi er godt klar over, at hvis Folketinget delte vores holdning og stemte traktaten ned, måtte konsekvensen anstændigvis blive, at Danmark måtte forlade Unionen. Det ville være det eneste anstændige at gøre, men det er også en løsning, vi absolut er villige til at godkende. Vi ønsker ikke at blokere for andres tilstedeværelse, men vi vil ikke selv være med på dette grundlag.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg blev helt forskrækket, da jeg hørte hr. Keld Albrechtsen sige, at traktatgrundlaget blev ændret ved denne lejlighed. Jeg tænkte: Er der noget, jeg har overset? Men så hørte jeg hr. Keld Albrechtsen redegøre for, hvad det var, der blev ændret, og så kunne jeg tørre sveden af panden igen. Det er nemlig afstemningsreglerne i Ministerrådet.

Og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det, man gør, i virkeligheden er at fastholde status quo, nemlig at der skal ca. 30 pct. af stemmerne til at udgøre et kvalificeret flertal. I og med at der bliver flere lande og dermed også flere stemmer, hæver man naturligvis grænsen for, hvornår der findes et kvalificeret flertal, så det er i realiteten fastholdelsen af status quo, man har her.

Så vil jeg gerne sige, at når hr. Keld Albrechtsen er så bekymret for, at de små lande skal få færre rettigheder – en bekymring, jeg i øvrigt deler – må det da være en fordel at udvide med endnu flere små lande, så der er flere, der kan stå imod, hvis de store skulle få den slags tanker.

Endelig vil jeg sige, at jeg ved, hr. Keld Albrechtsen bekymrer sig meget om landenes suverænitæt; det synes jeg også er væsentligt. Nu er der altså to lande, Østrig og Finland, som su-

verænt har besluttet, at de gerne vil med i Den Europæiske Union, og så undrer det mig såre meget, at hr. Keld Albrechtsen og Enhedslisten vil forhindre det. Det kalder jeg i hvert fald en overnational beslutning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror ikke, hr. Ove Fich forstod, hvad jeg sagde. Enhedslisten vil ikke forhindre nogen i at træde ind i Unionen. Vi siger bare, at på det grundlag vil vi ikke være med, og det betyder, at vi er villige til at anbefale, at Danmark går ud af Unionen. Hvis andre vil have, at det skal være på de betingelser, ønsker vi bare ikke at være med, og det må være vores ret at sige det. Men vi vil ikke tvinge nogen, må jeg sige til Socialdemokratiet.

Jeg må altså også fastholde, at med denne traktat bliver det vanskeligere for både små og store lande at etablere et blokerende mindretal. Det er selvfølgelig elegant af hr. Ove Fich at omskrive det til et procentproblem, men det faktuelle forhold er altså, at hvor man før skulle samle 23 stemmer, hvoraf Danmark selv havde de 3, skal man – hvis det går helt i sort, havde jeg nær sagt, men hvis man forestiller sig, at alle de 4 ansøgerlande kom med – helt op på 27 stemmer, og så bliver det altså betydeligere vanskeligere. Og som jeg nævnte, ville Norden og Storbritannien ikke engang kunne skabe et blokerende mindretal i den situation.

Derfor er det en institutionel ændring, som betyder, at både Danmarks og mindretallets stilling svækkes i Ministerrådet. Det vil hr. Ove Fich ikke kunne bestride, hvor mange procentregninger han så end foretager.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg vil godt sige til hr. Keld Albrechtsen, at det med procentregningen er ligesom i en brevdueforening: Hvis der kommer flere medlemmer og man har nogle bestemmelser om, hvor mange procent af stemmerne der kræves, for at man kan lave vedtægtsændringer og den slags ting, fastholder man procenten, og det er sjældent, det giver anledning til den store opmærksomhed på generalforsamlingen.

Men jeg kom nok nærmest herop for at sige noget om sølvtæppet, som bekymrer mig meget – altså om Europa kunne risikere at få et sølvtæppe, som skiller rige og fattige, og det ligger i aftalen, har jeg forstået. Men udenrigsministe-